

Daguitstap zondag 14 juli 2024

De mooi ogende en veel belovende flyer voor deze uitstap kon 45 leden bekoren. Het zou nu eindelijk een droge, aangename zomerdag worden. Hoofdpunt uit het wereldnieuws was de mislukte moordpoging op een republikeins presidentskandidaat in een ver land met een kiesstelsel uit 1787.

De foto waarop het slachtoffer te zien is in een strijdvaardige houding doet mij denken aan "De Vuist", het standbeeld dat tot mijn geboortjaar voor het gemeentehuis, nu ons heemmuseum, stond. Die vuist was gericht naar de Strijdersstaat, de straat waaruit onze autobus moest te voorschijn komen.

Een alternatieve waarheid is, dat de bus op tijd was, net zoals alle deelnemers trouwens. Vermits niemand echter graag als laatste aankomt, heeft Erik zich vrijwillig opgeofferd. Hij bleef bewust even uit het zicht wachten tot alle anderen, Goedele inclusief, rustig hun plekje op de bus hadden ingenomen.

Iren, onze buschauffeur, was met een prachtige "laatste" nieuwe bus van Van Hool gekomen.

Kort voor haar aankomst had Walter alle aanwezige deelnemers afgevinkt en mij een heel geheime missie toevertrouwd.

Gerda testte micro, versterker en luidsprekers met een verwelkoming en wenste ons een aangename dag toe. Ze had er, net als wij allen trouwens, duidelijk veel zin in. Met de meeste gordels vastgeklikt kwamen we na een uurtje rijden aan in Dendermonde. Deze stad in de Denderstreek, zo zou snel blijken, was voor velen onder ons onvoldoende tot zelfs niet gekend.

Twee stadsgidsen stonden ons op te wachten. Ter verwelkoming, en om meteen een goede indruk te maken, hadden zij alle klokken in werking gezet. Zij wisten duidelijk de klepel hangen of beter, de schakelaars staan.

Peter en nog enkele andere deelnemers claimden dat dit klokkengeluid speciaal voor hen bedoeld was. De echtheid van deze claim konden wij niet achterhalen. Alvorens in twee groepen gesplitst te worden konden we, zoals beloofd in de flyer, genieten van een kop koffie of thee bij een croissant of chocoladebroodje.

Om de eredienst voor te blijven en te vermijden dat sommige zondaars nog te biechten zouden willen gaan, *daar was echt geen tijd voor*, trokken we in spoedtempo en trouw onze respectievelijke gids volgend, naar de O.-L.-Vrouwekerk.

Geen Basiliek zoals bij ons, maar toch een schoon kerkske! Eerlijk gezegd, een prachtige kerk, een sublieme en rijke kerk. Denk terug aan de romaanse doopvont, de schilderijen van Van Dyck, waarvan één ter plaatse in restauratie enz.. Wat een weelde!

In de stad van het Ros Beiaard bezochten we verder nog het stadhuis en het Vleeshuismuseum. In dit museum wordt de stadsgeschiedenis van prehistorie tot de negentiende eeuw uit de doeken gedaan. Er staat zelfs een echt mammoetskelet tentoongesteld.

In tegenstelling tot eerder met de klokken, was het vinden van de verlichtingsschakelaar hier niet eenvoudig.

Mijn "geheime" opdracht was niet om de gehele rondleiding in detail te beschrijven maar een algemene vaststelling was toch, Dendermonde, ja hier zullen we nog eens terug moeten komen.

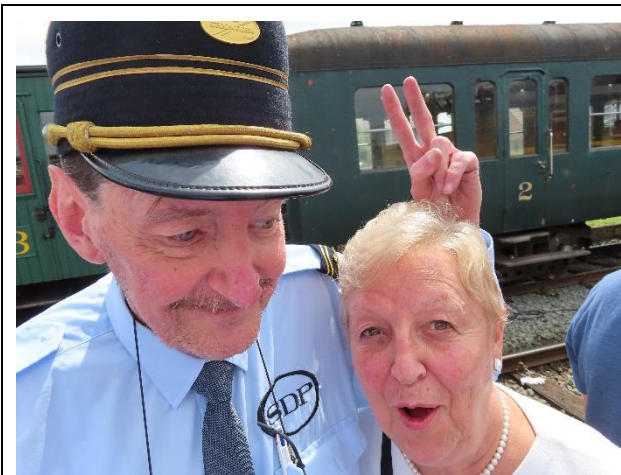
Het middagmaal werd genuttigd in restaurant "Het Vaderland". Daar hadden we zeker genoeg tijd voor het aperitief. Nadat de borden voldoende waren afgekoeld, werd de lekkere soep geserveerd. Ook de kip met kroketjes werden algemeen goed en lekker bevonden. De koffie ging heet door de keel om zeker de stilaan onder stoom komende trein niet te missen.

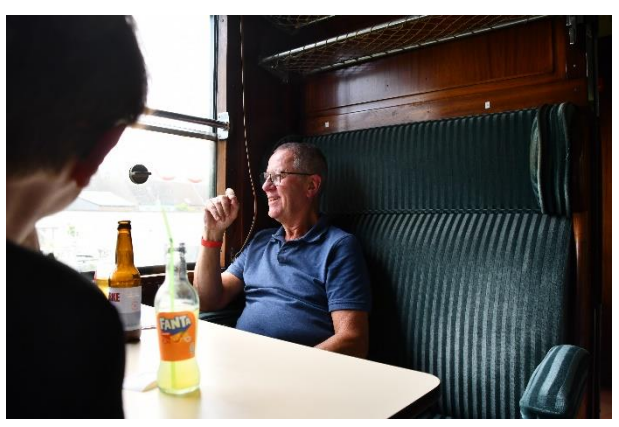
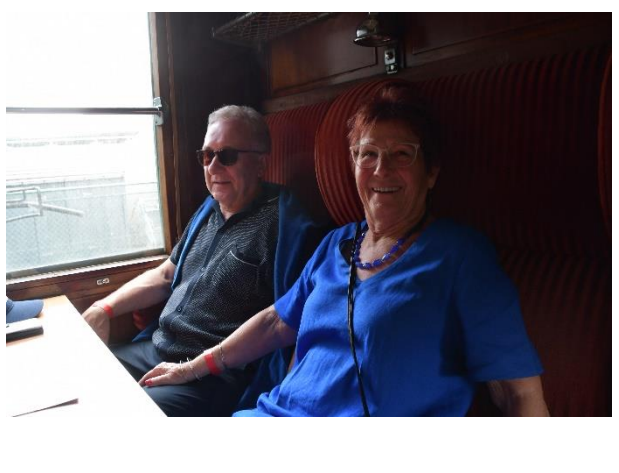
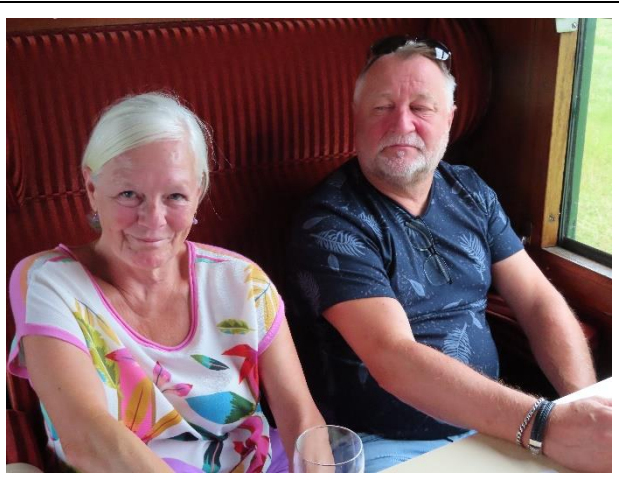
Iren, onze buschauffeur bracht ons, ondanks een "hé" moment aan de spoorweg, veilig tot aan het station van Baasrode.

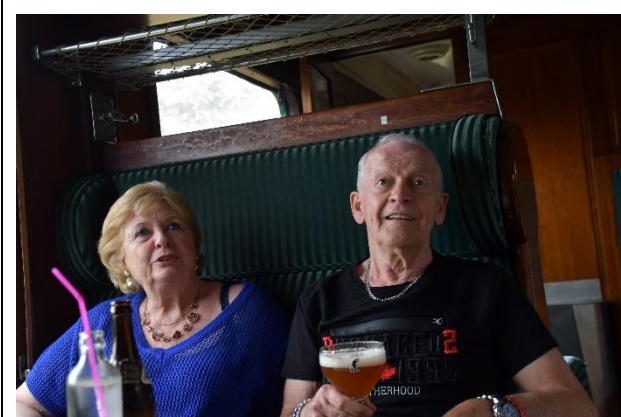
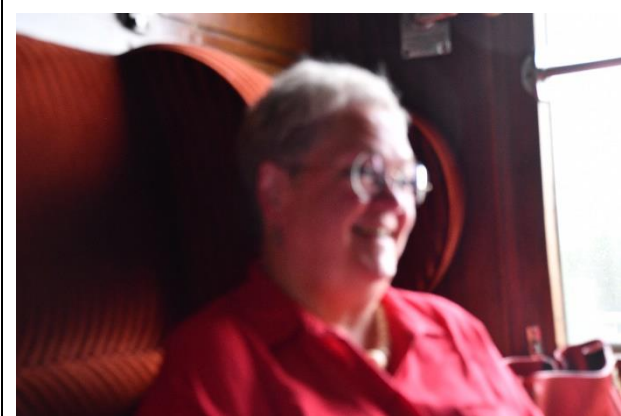
Onderweg zongen we voor de jarige moeder van Elke, 92 jaar, Dikke proficiat!

Om te onthaasten kregen we van de vrijwillige en goedwillige stationschef te horen dat de trein enige vertraging had. Stoomtreinen verbruiken ook water en dat moet bijgevuld worden natuurlijk. Onze groep had rode polsbandjes om en zou dus in eerste klasrijtuigen naar Oppuurs reizen.

Om de dorstige medemens te laven en de jonge vrijwilligers onder stoom te steunen, konden we, zoals het past in eerste klasse, een bestelling plaatsen.

Na een toeristische rit door de streek en langs bewaakte en onbewaakte overwegen bereikten wij onze bestemming.

Terug op de bus werd er volop gegokt op wat onze smakelijke verrassingsbestemming wel kon zijn. Een parenclub werd gezegd, ook al wist haast niemand wat dit inhield(sic), een crematorium, maar dan zou het een *verassings*bestemming zijn. Of een paardenmelkerij?

Gelukkig werden we net voor aankomst op de locatie uit ons lijden verlost. Het was de stokerij Rubbens in Wichelen.

Hier zouden we volgens de planning blijven tot 18.30 uur. Dit was echter zonder onze plaatselijke gids, de sublieme Dirk gerekend. Eerst een inleidende uiteenzetting in de traphal. Hier werden sommige Antwerpenaren onder het tentzeil geveegd, al dan niet in hun scoutsuniformke. Een interessant bezoek aan de stokerij/brouwerij doorspekt met anekdotes, grappen en sneren naar onze noorderburen kon door de meesten onder ons wel gesmaakt worden.

Van boer/landbouwer over winkeluitbater naar stoker/brouwer, horeca-uitbater en entertainer. Den Dirk is het allemaal tegelijk. Tussendoor nog wat reclame voor de Heirmanklok en dan uiteindelijk een rijke proeverij.

Alvorens het pand te verlaten werden we nog vakkundig langs de shop geleid. Wij hebben er een met gin gevulde vaas gekocht. Twee vliegen in één klap zou ik denken. Ook al reisden we niet terug vanuit een echt bedevaartsoord, het drinken van wijwater kan soms tot mirakels leiden zegt men.

Bij aankomst in Edegem werd Gerda terecht bedankt voor de passie waarmee ze deze uitstap gerealiseerd had. Ze ontving bijgevolg een dito vruchtenjenever.

Ook onze buschauffeur werd niet vergeten, een omhaling met de hoed leverde een flinke fooi op. Van Hool kan hiermee niet meer gered worden maar de Kring voor Heemkunde Edegem liet zich zeker van zijn of haar mooiste kant zien.

Bedankt

Paul